

ת"פ 32776/09/21 - מדינת ישראל נגד מאור אלישע (עציר)

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 32776-09-21 מדינת ישראל נ' אלישע(עציר)

ת"פ 20444-04-22

לפני	כבוד השופטת קרן וקסלר
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	מאור אלישע (עציר)

גזר דין

העובדות הצריכות לעניין

הנאשם הורשע ביום 26.2.2024 בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון דיוני שני כתבי אישום בריבוי עבירות **בגניבה** לפי סעיף 384 בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**).

בהתאם לאמור בכתב האישום המתוקן בת.פ. 32776-09-21 (התיק העיקרי) בין התאריכים 30.10.102018 ועד 3.12.2018 בתשעה מועדים שונים, הגיע הנאשם לסניפים של רשתות לממכר מזון, העמיס בקבוקי אלכוהול מסוגים שונים בכמויות גדולות וכן מוצרים נוספים אל תוך שקיות ותיקים ויצא את החנויות כשהמוצרים בחזקתו מבלי ששילם תמורתם.

בהתאם למתואר בכתב האישום בת.פ. 20444-04-22 (התיק המצורף) הגיע הנאשם בתאריך 6.4.2020 לחנות "ויקטורי", ניגש לקצביה בחנות והזמין בשר בשווי 1621 ₪ ויצא מהחנות מבלי ששילם עבורו.

לבקשת הצדדים נדחה מועד הטיעונים לעונש ואלה נשמעו בפניי ביום 17.4.2024.

בפתח הדברים ראוי להסביר מדוע הנאשם נותן היום את הדין בגין מעשים שבוצעו לפני 4 ו- 6 שנים.

כתב האישום המקורי בתיק העיקרי הוגש ביום 29.12.2019, אולם היה קושי לאתר את הנאשם וגם לאחר שאותר לא התייצב לדיונים. בנסיבות אלה, ולאחר מספר דיונים שאליהם לא התייצב, הורה בית המשפט על מחיקת כתב האישום ביום 15.6.2021 ובד בבד הורה על הוצאת צו מעצר נגד הנאשם.

ביום 23.9.2021 הובא הנאשם בפני בית המשפט לאחר שנעצר והצדדים הגיעו להסכמה לפיו ישוחרר בכפוף לחתימת ערב צד ג' שאושר בהליך אחר. הודע לנאשם שעליו להתייצב לדין הקראה בעניינו ביום 26.9.2021 אולם גם לדין זה לא התייצב הנאשם וגם לא לדיונים נוספים. ביום 1.6.2022 הורה בית המשפט בשנית על מחיקת האישום והוצאת צו מעצר נגד הנאשם.

בתאריך 27.5.2023 נעצר הנאשם והובא בפני בית משפט השלום בבית שמש. במועד זה מסר, שהוא מעוניין שיחודשו מספר הליכים בעניינו ולערך "ניקוי שולחן", תוך שהתחייב להתייצב לדיונים. בית המשפט נתן אמון בנאשם והורה על שחרורו בכפוף לחתימה על התחייבות עצמית. כן מינה את הסנגוריה הציבורית לייצג את הנאשם.

הנאשם המשיך כדרכו שלא להתייצב לדיונים שנקבעו בפניו עד שלבסוף הובא בצו הבאה ביום 13.2.2024 ומאז הוא נתון במעצר.

מתחם העונש ההולם

כידוע, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה ולפיו ייקבע מתחם העונש תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הצדדים ביקשו לקבוע כי כלל מעשיו הנאשם מהווים אירוע אחד ויש טעם בדבריהם, שכן מדובר במסכת עבריינית ודפוס פעולה דומה. עם זאת, יש לתת את הדעת בקביעת מתחם העונש ההולם להוראות סעיף 40יג בחוק העונשין המנחה את בית המשפט לשקול את מספר העבירות והזיקה ביניהן, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם. בהקשר זה נפסק כי **"הבחינה אם העבירות השונות שביצע הנאשם מהוות "אירוע אחד" היא תכליתית-פונקציונאלית"** ומטרתה לשמש כלי עזר לערכאה הדיונית בהשוואת מקרה קונקרטי למקרים אחרים (ראו: ע"פ 4910/13 ג' אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) ע"פ 2216/21 עשור נ' מדינת ישראל (19.12.21); ע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014)).

"האיסור על גניבה הוא מן האיסורים הבסיסיים שהדין הפלילי מטיל על האדם עוד מימים ימימה. איסור זה מקורו בהגנה על זכות הקניין, המוחזקת כזכות חוקתית של הפרט. ההגנה על רכוש הפרט חיונית לקיומו של סדר חברתי תקין, והיא הניצבת בליבה של עבירת הגניבה."

במשך מספר חודשים בשנת 2018 ובמועד נוסף בשנת 2020 שלח הנאשם ידו אל רכוש הזולת ב- 10 מועדים שונים. סכומי הגניבה אמנם בחלקם בלתי ידועים אולם בכל אחד מהאישומים 5-8 מדובר בגניבת כ- 30 בקבוקי אלכוהול ובאישום ה- 10 מדובר על גניבת 85 בקבוקי משקה, בשווי כולל של כ- 5000 ₪. הנאשם מכר את המוצרים שנטל באישום השישי, באישום התשיעי ובאישום העשירי לאחר שזהותו לא ידועה והפיק רווח כספי של כ- 6,200 ₪. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין שמדובר בגניבות שבוצעו בשיטה נעדרת תכום מיוחד - העמסת הסחורה לשקיות ויצאה מהחנות מבלי לשלם. עם זאת, אין מדובר בביצוע ספונטני או אגבי ויש לזקוף לחובת הנאשם את התכנון שנלווה לביצוע עבירות הגניבה ולביצוען משך תקופה ארוכה.

בחינת רמת הענישה המקובלת מצביעה על כך שבמקרים שבהם מדובר היה בגניבה יחידה בנסיבות דומות לענייננו נקבעו מתחמים שנעים ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר (עפ"ג (ת"א) 13266-02-21 **אבידן נ' מדינת ישראל** (5.4.2021); עפ"ג (מרכז) 17016-02-14 **אברהם אבוקסיס נגד מדינת ישראל** (6.4.2014).

כן עינתי בפסיקת הצדדים הנוגעת לריבוי מקרי גניבה: ת"פ (רח') 5006-11-22 **מדינת ישראל נ' כהן** (29.5.2023). הוגש על ידי המאשימה, שם נגזרו 15 חודשי מאסר על נאשם שהורשע ב-14 אישומים שעניינם ביצוע עבירות של גניבת אופניים, הסגת גבול פלילית, הפרת הוראה חוקית והיזק לרכוש במזיד; ת"פ (רח') 72490-10-21 **מדינת ישראל נ' קריו** (4.7.2022) - הנאשם זייף הנאשם בכך שהתקין ברכבו לוחית זיהוי ששייכת לרכב אחר ובהמשך לכך, במועד מסוים ובמהלך כשעה, הסיג גבול לשלושה בניינים וגנב מצלמות אבטחה. במועד אחר הסיג גבול וגנב מרכזת אש, חייגן ופאנל בשווי 5000 ₪. בית המשפט קבע מתחם שנע ממאסר על תנאי עד לשנת מאסר בפועל והשית על הנאשם מאסר על תנאי. ההגנה הגיש פסיקה נוספת העוסקת בהסדרי טיעון "סגורים" כך שקשה ללמוד ממנה על רמת הענישה הנוהגת.

בשים לב לעקרון ההלימה, בהתחשב בעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירה ובהתחשב בענישה הנוהגת - אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בגין צבר העבירות בענייננו נע בין 8 לבין 20 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

הודייתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן מלמדת על נטילת אחריות. הנאשם הביע צער על המעשים והכיר בטעויות שעשה. בצד זאת, לא ניתן לומר שההודיה חסכה בזמן שיפוטי. לחובת הנאשם יש לזקוף את התנהלותו המזלזלת בבית המשפט, המלמדת על היעדר מורא מרשויות החוק, כאשר לא התייצב לדיונים והביא לבזבוז משאבי ציבור.

שמעתי מפי ההגנה כי הנאשם תפקד באופן נורמטיבי לחלוטין, שירת בצבא ואף בשירות קבע. נטען כי הרקע לביצוע העבירות הוא משבר אישי שחווה הנאשם בשנת 2018 בשל גירושי הוריו, הסתבך בשוק האפור וצבר חובות. עם זאת ובניגוד לנטען כאילו מדובר באפיזודה חולפת, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם המשיך בביצוע מעשי הגניבה באירוע נוסף בשנת 2020. כמו כן, אין בידי הנאשם להצביע על שיקום ממשי או הליך טיפולי, אם כי יש לציין ולקולה כי מאז שנת 2020 לא הוגשו נגד הנאשם כתבי אישום נוספים.

בשקלול הנתונים מצאתי לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה ואני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 10 חודשים בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

ב. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור כל עבירה שיש בה יסוד של פגיעה ברכוש למשך 3 שנים מסיום מאסרו.

ג. הנאשם ישלם לנפגעי העבירה פיצויים כדלקמן: לרשת "יוחננוף" פיצוי בסך 1,000 ₪; לרשת "יינות ביתן" פיצוי בסך 750 ₪; לחנות "ויקטורי" פיצוי בסך 300 ₪. המאשימה תעביר את פרטי נפגעי העבירה למזכירות בית המשפט בתוך 14 ימים ותעדכן את נפגע העבירה על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק. הפיצוי ישולם עד ליום 1.8.2024.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך 1,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד לתאריך 1.8.2024.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיק קשור אליו, בהסכמת הנאשם, היא תקוזז לטובת הפיצוי והקנס, והיתרה תושב לו כפוף לכל דין, לרבות עיקול.

תשלום הקנס או הפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגביה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

כל סכום שיופקד ישמש תחילה לתשלום הפיצוי.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג ניסן תשפ"ד, 21 אפריל 2024, במעמד הצדדים.